Güneşin batıdan doğması

Belçika'dan Rukiye Çiğci: "Kıyamet alâmetlerinden bir tanesinin güneşin batıdan doğması olduğunu biliyorum. Bununla ilgili hadisler var. Fakat konuşmuş olduğum bir şahıs bana bunu bu şekilde neden algılıyorsunuz dedi. Şu şekilde de olabilirmiş; meselâ batı tarafından bir kişinin güneş gibi doğarak İslâm dinini yayması ve herkes onu gördüğünde iman etmesi de olabilirmiş. Bu konu hakkında ne düşünüyorsunuz? Ben doğma büyüme Belçikalı'yım ve şu an Belçika'dayım. Burada bu ay da yaz olması gerekirken biz burada kış mevsimini yaşıyoruz. Yani demek istediğim şey bunlar birbirini bağlayan şeyler değil mi? Sizce güneşin gerçekten batıdan doğması imkânsız olan bir şey mi?"

Güneşin batıdan doğduğunu haber veren hadisler var. Fakat hadis ve âyet yorumu ilim gerektiren bir iştir. Herkes bir şeyler söyler; ama isabetli yorumu ancak dinde âlim olanlar yaparlar. Diğer bir husus, bir yorumcunun kendi yorumunu tek yorum olarak algılayıp, diğer yorumlara kapıyı kapaması doğru bir davranış değildir.

En önemlisi ise, batı tarafından bir kişinin güneş gibi doğması ve onu gören herkesin iman etmesi düşüncesi âdetullaha aykırıdır. Bu özellikte bir peygamber bile gelmiş değildir. Batıdan geleceği zannolunan şahsın peygamberden daha ileri yetkilere sahip olacağını düşünmek, âdetullaha, yani Allah'ın koyduğu hikmet düsturlarına ve imtihan sırrına uygun değildir.

Güneşin batıdan doğuşu bir kıyamet hadisinde şöyle haber verilir: Ebû Hüreyre (ra) anlatmıştır: Resûlullah (asm) şöyle buyurdu (Uzun bir hadistir): "…Tâ ki güneş batıdan doğar. İnsanlar bunu görünce topluca iman ederler. Fakat bu zaman, daha önce iman etmemiş olan ve imanıyla hayır kazanmamış bulunan hiçbir kimseye

imanının fayda vermeyeceği bir zamandır.”1

Güneşin batıdan doğuşu ile ilgili en zengin ve isabetli yorumu, Risâle-i Nur’da buluyoruz. Bedîüzzaman Hazretleri, güneşin batıdan doğuşunun artık kıyametin kopuş saatinin başlangıcı anlamına geldiğini ve kıyametin açık bir alâmeti olduğunu bildiriyor. Hatta, açık bir alâmet ve aklın ihtiyarı ile bağlı olan tevbe kapısını da kapayan bir hâdise olduğundan, Bediüzzaman Hazretleri “Tefsiri ve mânâsı zahirdir, tevile ihtiyacı yoktur” demiş ve bu hâdisenin zahiri sebebini açıklamıştır.

Bu hadise kâinatın bitişidir. Bu öyle dehşetli bir saattir ki; insanoğlunun cürümleri, isyanları, ahlâksızlıkları ve çılgınlıkları ayyuka çıktığından; kâinattan Hazret-i Muhammed’in (asm) risâlet nuru çıkmış, Kur’ân gitmiştir. Kur’ân’ın kuvve-i cazibesi kopmuş, yerkürenin ipi çözülmüştür. Kâinat, bu sıkleti ve mes’uliyeti taşıyamadığından divane olmuş, vefat etmiştir; yerküre başıboş serseri gibi olmuş, kafasını ve aklını kaybetmiş, şuursuz kalan başını bir gezegene çarpmıştır.2 Bu şiddetli çarpışma, esasen—emr-i İlâhî ile—kıyametin kopuş sürecinin de başlaması demektir. Çarpışmanın dehşetli etkisiyle yerküre mihverinden çıkar, hareketinden geri döner, batıdan doğuya olan seyahatini, doğudan batıya doğru değiştirir. Güneş, battığı ufukta bundan dolayı tekrar gözükmeye başlar.3

Üstad Saîd Nursî’ye göre, artık semavî ve ulvî küreler “Kün!” emrine, yani “Mihverinden çık!” hitabına mazhar olmuşlardır. Derken yıldızlar çarpışır, dev küreler oradan oraya savrulur, feza dev dalgalarla çalkalanır, milyonlarla güllelerin ve kürelerin müthiş sesleri ve sadâları kulakları patlatır. Dev kıvılcımlar, ateş topları, alevler dalga dalga yükselir. Dağlar uçuşur, denizler yanar ve yeryüzü düzlenir.4

Güneşin batıdan doğuşu kıyametin kopuş sürecinin başlangıcı olduğundan; artık zamansız olarak tövbe kapısı kapanmış, pişmanlık imkânı ortadan kalkmış, Âdemoğlu için dünya hayatı sona ermiştir.

Kâinatın çözülüşü, dağılışı ve yıkılışı sona erince, Cenâb-ı Hakk’ın emriyle yeni bir hayatın ve ebedî bir âlemin inşâ edileceği konusunda Kur’ân’ın beyanı ve taahhüdü vardır.5

Netice itibariyle, güneşin batıdan doğması kıyamet başlangıcında olacak bir gerçektir. Başka türlü yorumlar da yapılabilir şüphesiz. Fakat başka türlü yapılan yorumlar, dünyanın kıyamet başlangıcında dönüş yönünü değiştirip güneşin batıdan doğması gerçeğini değiştirmez.

Dipnotlar:

1- Buhârî, 12/2123; Diğer rivayetler için bakınız: Müslim, Eşrâti’s-Sâ’a, 13
2- Lem’alar, s. 329
3- Şuâlar, s. 510
4- Sözler, s. 490
5- Bakınız: Yâsîn Sûresi, 36/79; Rûm Sûresi, 30/27